

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.236 van 23 april 2015
in de zaak A. 215.252/XIV-36.286**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Erik Cluyse
 kantoor houdend te 9070 Destelbergen
 Walbosdreef 4
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 9 maart 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 137.736 van 2 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 maart 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In het eerste en het tweede middel uit verzoeker kritiek op de aanvankelijk bestreden beslissing, zonder deze op enige wijze te betrekken op het bestreden arrest. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om in de

beoordeling van de feiten te treden, noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen. Het eerste en het tweede middel zijn kennelijk niet-ontvankelijk.

Wat betreft de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (hierna: het EVRM) wordt in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze vastgesteld dat verzoeker geenszins *in concreto* aantoont dat hij in België een privéleven heeft ontwikkeld dat onder de door artikel 8 van het EVRM voorziene bescherming valt en dat hij op geen enkele wijze aantoont dat er ernstige hinderpalen zijn om zijn gezinsleven verder te zetten in zijn land van herkomst of elders. Verzoeker verduidelijkt niet op welke wijze het bestreden arrest “een niet-richtlijnconforme interpretatie heeft gegeven betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” noch toont hij een schending van artikel 22 van de Grondwet aan. Het derde middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

In het vierde middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Verzoeker beperkt zich daarbij evenwel tot een loutere kritiek op de wet waarvoor de Raad van State niet bevoegd is. Het vierde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Verzoeker heeft de schending van de artikelen 203, 207, 213 en 217 van het Burgerlijk Wetboek niet aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en hij kan dit niet voor het eerst doen in de graad van administratieve cassatie. Het vijfde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig april tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams